

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

I. Επί του ερωτήματος.

Μου ζητήθηκε από την Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. να γνωμοδοτήσω αναφορικά με την νομιμότητα εντελλόμενων δαπανών εργαζομένων στον τομέα της Καθαριότητας, σε εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 24, παρ.2 του Ν.4479/2017 μετά και την απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Πρακτικά 9^{ης} Γενικής Συνέλευσης της 10-5-2017).

II. Επί των εφαρμοστέων διατάξεων.

Με σειρά διατάξεων οι συμβάσεις των εργαζομένων στον Τομέα Καθαριότητας των Ο.Τ.Α. παρατάθηκαν διαδοχικά. Με την διάταξη του άρθρου 16 του Ν.4429/2016 οι συμβάσεις του εν λόγω προσωπικού παρατάθηκαν μέχρι τις 31-12-2017. Η ως άνω διάταξη θεωρήθηκε αντισυνταγματική από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Πρακτικά 9^{ης} Γενικής Συνέλευσης της 10-5-2017), στην οποία παραπέμφθηκε από το Κλιμάκιο λόγω μείζονος σπουδαιότητας.

Με την εν λόγω απόφαση, η Ολομέλεια δέχτηκε, ότι το άρθρο 16 του Ν.4429/2016 έρχεται σε αντίθεση προς το άρθρο 103 του Συντάγματος, το οποίο υποχρεώνει τον κοινό νομοθέτη να θεσπίσει με διατάξεις γενικής και αφηρημένες εφαρμογής, ένα ενιαίο σύστημα προσλήψεων σε συνάρτηση προς τον χαρακτήρα των προς πλήρωση αναγκών για την κάλυψη παγίων και διαρκών ή πρόσκαιρων ή απρόβλεπτων και επειγουσών αναγκών, που υπαγορεύουν την σύναψη διαφόρου περιεχομένου εργασιακών σχέσεων, ήτοι είτε σχέσεις Δημοσίου Δικαίου είτε σχέσεις Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου ή Αορίστου Χρόνου. Υπό την έννοια αυτή δεν είναι συνταγματικά ανεκτές μεμονωμένες και αποσπασματικές διατάξεις, που έχουν ως αποτέλεσμα να απασχολείται στο Δημόσιο προσωπικό με συμβάσεις Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου Χρόνου, οι οποίες έχουν συναφθεί σε συνάρτηση αποκλειστικά και μόνο προς το εκάστοτε αντικείμενο εργασίας, που το προσωπικό αυτό εκτελεί. Περαιτέρω, έκρινε, ότι με τις διατάξεις του άρθρου 205 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, ο οποίος τελεί σε σύμπνοια προς τον Ν.2190/1994 και τις διατάξεις του Συντάγματος, θεσπίστηκε ειδική διαδικασία στελέχωσης των Ο.Τ.Α. και επιτρέπη η κατάρτιση συμβάσεων Ορισμένου Χρόνου για την κάλυψη εποχικών, περιοδικών ή πρόσκαιρων αναγκών των δημοτικών υπηρεσιών, των οποίων οι δαπάνες καλύπτονται από τα πραγματοποιούμενα έσοδα των αντίστοιχων τελών και έχουν μέγιστη διάρκεια οκτώ μηνών. Επιπροσθέτως, δέχτηκε, ότι τα άρθρα 5, 6 και 7 του Π.Δ. 164/2004 εισάγουν σε σύμπνοια προς την κοινοτική Οδηγία 1999/70/ΕΚ αλλά και προς το 103 του Συντάγματος ειδικές διατάξεις, που απαγορεύουν

την κατάρτιση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας Ορισμένου Χρόνου ενώ απαγορεύεται η κατάρτιση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένης διάρκειας, που υπερβαίνουν τους 24 μήνες. Τέλος, προβλέφθηκε, ότι σε περίπτωση παράβασης των όρων των άρθρων 5 και 6 του Π.Δ. επέρχονται ποινικές και πειθαρχικές ευθύνες εις βάρος των υπαιτίων. Συνεπεία των ανωτέρω το Ελεγκτικό Συνέδριο κατέληξε, ότι η υπέρβαση των οκτώ (8) μηνών απασχόλησης καθιστά τις ανάγκες πάγιες και διαρκείς, πράγμα, που έρχεται σε ευθεία αντίθεση προς του 103 του Συντάγματος. Τέλος, η ως άνω απόφαση δέχτηκε, ότι η ρύθμιση του άρθρου 16 του Ν.4429/2016 έρχεται σε αντίθεση προς την Κοινοτική Οδηγία αφού δεν υφίστανται ειδικοί, αντικειμενικοί λόγοι, που να επιβάλλουν την παράταση των συμβάσεων.

Μετά την έκδοση της ως άνω αποφάσεως, εξεδόθη ο Ν.4479/2017, με τη πρώτη παράγραφο του άρθρου 24 του οποίου προβλέφθηκε η άρση χρονικών και άλλων περιορισμών για την σύσταση και την προκήρυξη μονίμων θέσεων για την κάλυψη των αναγκών καθαριότητας των Ο.Τ.Α. ενώ με την δεύτερη παράγραφο προβλέφθηκε, ότι μέχρι την κατάρτιση των προσωρινών πινάκων διοριστέων, οι Ο.Τ.Α. μπορούν με ειδική αιτιολογημένη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου τους να απασχολούν το προσωπικό, το οποίο ήδη εργαζόταν εφόσον διαπιστώνουν [α] ότι συντρέχει εξαιρετικός λόγος Δημόσιας υγείας, που επιβάλλει την κατεπείγουσα και αδιάλειπτη μέχρι την πλήρωση των οργανικών θέσεων κάλυψη αντίστοιχων οργανικών αναγκών, οι οποίες δεν είναι εποχικού ή πρόσκαιρου χαρακτήρα και [β] έχει ήδη ληφθεί απόφαση για την σύσταση των νέων οργανικών θέσεων σε ανταποδοτικές υπηρεσίες καθαριότητας, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του ιδίου άρθρου. Τέλος, με το τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου προβλέφθηκε, ότι η παροχή των υπηρεσιών αυτών δεν εμπίπτει στους περιορισμούς των άρθρων 5 και 6 του Π.Δ. 164/2004, οι συμβάσεις αυτές δεν καθίστανται Αορίστου Χρόνου και τέλος

Όπως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 24 του ως άνω Νόμου, ο νομοθέτης προβαίνοντας στην ως άνω ρύθμιση έλαβε υπόψη του την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μετά την έκδοση της οποίας ανέκυψε το πρόβλημα και ακολούθησε τις παραμέτρους, που αυτή έθεσε για την διαδικασία κάλυψης των αναγκών των Ο.Τ.Α. σε προσωπικό καθαριότητας, τόσο όσον αφορά στην κάλυψη των παγίων αναγκών των υπηρεσιών μέσω πρόσληψης μονίμου προσωπικού όσο και όσον αφορά στην συνδρομή και ύπαρξη αντικειμενικών λόγων, που επιβάλλουν την κατάρτιση των νέων συμβάσεων μέχρι την έκδοση των προσωρινών αποτελεσμάτων των διαγωνισμών.

Έτσι, ρητώς αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση: *«Κατόπιν της κρίσης της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθίσταται σαφές, ότι οι υπηρεσιακές ανάγκες τις οποίες ο νομοθέτης θέλησε να καλύψει με τις αυτοδίκαιες παρατάσεις των ανωτέρω συμβάσεων εργασίας, που κατ' αρχήν είχαν συναφθεί δυνάμει του άρθρου 205 Κ.Κ.Δ.Κ.Υ., δεν μπορούν να καλυφθούν με συμβάσεις εξαιρετικού και έκτακτου χαρακτήρα, καθώς οι ανάγκες αυτές «δεν μπορεί να θεωρηθεί, ότι έχουν χαρακτήρα πρόσκαιρο, εποχικό ή παροδικό» (ο.π. σελ. 43) δύνανται δε οι αντίστοιχες θέσεις να πληρώνονται μόνο κατόπιν διενέργειας διαγωνισμού ή ειδικής διαδικασίας επιλογής με διαφανή και αντικειμενικά*

κριτήρια, υπό τον έλεγχο του Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.), ως Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής».

Με τις διατάξεις του ως άνω άρθρου, αφού ελήφθη υπόψη η κατάσταση, η οποία είχε κατ' ανάγκη παγιωθεί μετά την έκδοση της απόφασης της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, διαμορφώθηκε ένα ειδικό πλαίσιο διατάξεων, το οποίο αφενός επέτρεψε την αντιμετώπιση λειτουργικών δυσκολιών αναφορικά με την διαδικασία πρόσληψης μονίμου προσωπικού μέσω διαγωνισμού Α.Σ.Ε.Π. (προθεσμίες τροποποίησης οργανισμών για την σύσταση οργανικών θέσεων, διαδικασίες έγκρισης κ.λπ.) και αφετέρου απέβλεψε στην άμεση κάλυψη των υπηρεσιακών κενών, που είχαν δημιουργηθεί εξαιτίας της ως άνω απόφασης, σύμφωνα με την οποία οι συμβάσεις του προσωπικού, που είχαν παραταθεί ήταν άκυρες και το εν λόγω προσωπικό δεν μπορούσε να συνεχίσει να απασχολείται.

Συγκεκριμένα, στην ίδια ως άνω αιτιολογική έκθεση παρέχεται πλήρης καταγραφή των λόγων, που επέβαλαν την κατάρτιση συμβάσεων Ορισμένου Χρόνου μέχρι την κάλυψη των υπηρεσιακών αναγκών μέσω της πρόσληψης προσωπικού με Δημοσίου Δικαίου σχέση μέσω διαγωνισμού. Επί λέξει, στην αιτιολογική έκθεση της διατάξεως αναφέρεται: «2. Επιπλέον, σύμφωνα με την κρίση που διατύπωσε στα προαναφερθέντα πρακτικά η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι παραταθείσες αυτοδίκαια συμβάσεις εργασίας του ανωτέρω προσωπικού είναι άκυρες και δεν μπορούν να συνεχίσουν να εκτελούνται, οι δε εξυπηρετούμενες με αυτές υπηρεσιακές ανάγκες έχουν πάγιο και διαρκή χαρακτήρα και δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν με έκτακτο προσωπικό, τίθεται ήδη ζήτημα κάλυψης των αντίστοιχων υπηρεσιακών κενών, που προκύπτουν μέχρι την πλήρωση των αντίστοιχων οργανικών θέσεων, με τις διαδικασίες της προηγούμενης παραγράφου. Ενόψει δε των σοβαρών αυτών υπηρεσιακών κενών που προκύπτουν και της συνακόλουθης αδυναμίας κάλυψης των σχετικών αναγκών στις υπηρεσίες καθαριότητας υπάρχει άμεσος κίνδυνος να προκύψει σοβαρό ζήτημα δημόσιας υγείας στους ΟΤΑ, όπου εμφανίζονται αντίστοιχα κενά. Η εξαιρετικά επείγουσα και επιτακτική για το κοινωνικό σύνολο ανάγκη, που προκύπτει δεν είναι αντικειμενικά δυνατόν να εξυπηρετηθεί με τις δυνατότητες, που παρέχει το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο και τις πρόνοιες, που αυτό λαμβάνει για την κάλυψη απρόβλεπτων και εξαιρετικά επειγουσών αναγκών. Τούτο δε ιδίως ενόψει του ότι α] το άρθρο 20 του Ν.2190/1994 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ.9 του Ν.3812/2009 (Α 234), καλύπτει μόνον ανάγκες που προκύπτουν από εκτεταμένες ζημιές από σεισμούς, πλημμύρες, παγετούς και πυρκαγιές ειδικά δεν για τα ζητήματα δημόσιας υγείας αναφέρεται μόνο στην πρόσληψη έκτακτου ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού β] το άρθρο 206 Κ.Κ.Δ.Κ.Υ., το οποίο αναφέρεται σε κατεπείγουσες ανάγκες παρέχει την δυνατότητα για σύναψη συμβάσεων, που δεν υπερβαίνουν τους δύο μήνες, διάστημα, το οποίο προφανώς δεν είναι πρόσφορο για την αντιμετώπιση των σοβαρών ανωτέρω οργανικών υπηρεσιακών κενών και γ] είναι αμφίβολο κατά πόσο το άρθρο 205 ΚΚΔΚΥ, το οποίο παραπέμπει στις διατάξεις των παρ.2 έως 17 του Ν.2190/1994 ως προς την δυνατότητα σύναψης συμβάσεων εκτάκτου χαρακτήρα μέχρι 8 μηνών και αναφέρεται

στην αντιμετώπιση εποχικών ή παροδικών ή πρόσκαιρων αναγκών είναι πρόσφορο μέσο για την άμεση αντιμετώπιση των συγκεκριμένων οργανικών υπηρεσιακών αναγκών. Ενόψει των ανωτέρω και για λόγους, που άπτονται άμεσα του Δημοσίου συμφέροντος για την αποτροπή των ανωτέρω κινδύνων για την Δημόσια υγεία, με τις διατάξεις της παρ.2 παρέχεται στα οικεία Δημοτικά Συμβούλια η δυνατότητα, εφόσον διαπιστώσουν την συνδρομή αντίστοιχων κινδύνων και εφόσον έχουν ήδη εκκινήσει τις διαδικασίες κάλυψης των οργανικών θέσεων στις ανταποδοτικές υπηρεσίες καθαριότητας με τακτικό προσωπικό, να αποδέχονται προσωρινά και μέχρι την κατάρτιση των προσωρινών πινάκων διοριστέων, στις θέσεις ανταποδοτικών υπηρεσιών καθαριότητας των Ο.Τ.Α. ή των Νομικών Προσώπων τους (καθώς το άρθρο 21, παρ.4 του Κ.Κ.Δ.Κ.Υ. παρέχει πρόσφορο μέσο άμεσης έναρξης απασχόλησης όσων περιλαμβάνονται στους προσωρινούς πίνακες διοριστέων), του άμεσα διαθέσιμου κατά τον χρόνο αυτό προσωπικού, του προσωπικού δηλαδή, που παρείχε πραγματικά τις υπηρεσίες του στις ανταποδοτικές υπηρεσίες καθαριότητας την 7-6-2017, την τελευταία δηλαδή ημέρα πριν την δημοσίευση της προαναφερόμενης κρίσης, που διατυπώθηκε στην υπ' αριθμ.: 9 Γενική Συνέλευση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Πέραν, εξ άλλου της προαναφερόμενης έλλειψης οποιουδήποτε άλλου πρόσφορου μέσου, κατά το υφιστάμενο πλαίσιο για την αντιμετώπιση της εξαιρετικής και κατεπείγουσας ανάγκης, το ανωτέρω προσωπικό, το οποίο διαθέτει ήδη την εμπειρία άσκησης των αντίστοιχων καθηκόντων, έχει επιλεγεί ύστερα από αντικειμενικές και διαφανείς διαδικασίες υπό τον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π.».

Από την ως άνω αιτιολογική έκθεση προκύπτει, ότι ο νομοθέτης, αφού έλαβε υπόψη του λόγους Δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι προκλήθηκαν όχι από τις κλασικές περιπτώσεις εκτάκτων ή επιτακτικών ή εποχικών αναγκών αλλά από την εκδοθείσα απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, προέβη στην δημιουργία ενός όλως εξαιρετικού, μεταβατικού αλλά και αντικειμενικά επιβεβλημένου πλαισίου για την κάλυψη των αναγκών των Υπηρεσιών σε προσωπικό, μέχρι την οριστική πλήρωση των θέσεων μέσω διαγωνισμού. Ιδιαίτερη δε μνεία γίνεται στο γεγονός, ότι οι υφιστάμενες διατάξεις, που παρέχουν την δυνατότητα κατάρτισης συμβάσεων Ορισμένου Χρόνου στους Ο.Τ.Α. δεν μπορούν να οδηγήσουν σε επίλυση του προβλήματος, αφού για την μεν περίπτωση του άρθρου 20 του Ν.2190/1994 απαιτείται η συνδρομή κατεπείγουσών αναγκών (σεισμούς, πλημμύρες, πυρκαγιές κ.λπ.) και η διάρκεια των συμβάσεων δεν μπορεί να υπερβεί τους δύο μήνες, πράγμα, που δεν καλύπτει τις ανάγκες, που έχουν ανακύψει, στην δε περίπτωση του άρθρου 21 του Ν.2190/1994 απαιτείται η συνδρομή εποχικών αναγκών, που εν προκειμένω δεν συντρέχουν και στην περίπτωση του άρθρου 206 του Κ.Κ.Δ.Κ.Υ. αφορά ομοίως σε ανάγκες κατεπείγουσες, που όμως δεν μπορούν να υπερβούν τους δύο μήνες και τέλος στην περίπτωση του άρθρου 205 του Κ.Κ.Δ.Κ.Υ. αυτό αφορά στην κάλυψη εποχικών, πρόσκαιρων και παροδικών αναγκών, που στην υπό κρίση περίπτωση δεν συντρέχουν.

Η έλλειψη νομικού πλαισίου εντός του οποίου μπορεί να ενταχθεί η υπό κρίση περίπτωση, καθιστά επιβεβλημένη την δημιουργία ενός πλαισίου, το οποίο σε συνάρτηση

προς τις επιτακτικές ανάγκες, που καλείται ο νομοθέτης να καλύψει επιτρέπει την κατάρτιση των υπό κρίση συμβάσεων. Τούτο εξάλλου, είναι απολύτως συμβατό προς το περιεχόμενο της Κοινοτικής Οδηγίας 1999/70/ΕΚ, η οποία επιβάλλει την ύπαρξη αντικειμενικών λόγων για την κατάρτιση συμβάσεων Ορισμένου Χρόνου αλλά και προς το Π.Δ. 164/2004, το οποίο ομοίως κάνει λόγο για αντικειμενικούς λόγους, που πρέπει να συντρέχουν.

Το ειδικό δε αυτό καθεστώς, το οποίο εισάγεται από την ως άνω διάταξη και το οποίο αποκλίνει από τις πάγιες ρυθμίσεις προσλήψεων προσωπικού (άρθρο 20, 21 Ν.2190/1994 και άρθρο 205 και 206 Κ.Κ.Δ.Κ.Υ.), δεν είναι εξάλλου πάγιο αλλά αποσκοπεί στην κάλυψη μίας ανάγκης, που ανέκυψε χωρίς να μπορεί να υπαχθεί στις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, καθώς δεν είχε στο παρελθόν ποτέ αντιμετωπιστεί.

Πρέπει δε να τονιστεί, ότι ο Ν.2190/1994, όπως εξάλλου και ο Κώδικας Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση διατάξεις συνταγματικής περιωπής και δεν δεσμεύουν τον κοινό νομοθέτη να προβεί σε διαφορετική ρύθμιση των θεμάτων, που αυτοί ρυθμίζουν εφόσον ειδικοί και αντικειμενικοί λόγοι Δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν την εισαγωγή παρεκκλίσεων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Ακόμα δε και εάν οι ως άνω διατάξεις αποτελούσαν διατάξεις ανώτερης τυπικής ισχύος και πάλι, δεν θα δέσμευαν τον κοινό νομοθέτη να ρυθμίσει την υπό κρίση περίπτωση, αφού στην πραγματικότητα οι ανάγκες, οι οποίες ανάκουσαν και υπαγόρευαν την έκδοση της διάταξης του άρθρου 24 του Ν.4479/2017 δεν εντάσσονται σε καμία από τις γνωστές στον νομοθέτη του Ν.2190/1994 και του Κ.Κ.Δ.Κ.Υ. Αντίθετη αντίληψη, όπως αυτή, που φαίνεται να εκφράζεται στην άρνηση θεώρησης, που μου επιδείχθηκε, στην πραγματικότητα οδηγεί σε αναγνώριση υπέρτερης τυπικής ισχύος στον Ν.2190/1994 και στον Κ.Κ.Δ.Κ.Υ., χωρίς κάτι τέτοιο να προκύπτει, από την ιεραρχική ένταξη των κανόνων αυτών. Υπό την έννοια αυτή, οι διατάξεις του Ν.2190/1994 αλλά και του Κ.Κ.Δ.Κ.Υ. μπορούν ευχερώς να συμπληρωθούν ή να τροποποιηθούν με διατάξεις μεταγενέστερου Νόμου, όπως εν προκειμένω, χωρίς να τίθεται ζήτημα ασυμβατότητας τους.

Ούτε, βεβαίως, μπορεί να υποστηριχθεί, ότι οι διατάξεις του άρθρου 24 του Ν.4479/2017 έρχονται σε αντίθεση προς το άρθρο 103 Συντάγματος αφού συμμορφώνονται πλήρως προς το περιεχόμενο των κανόνων, που η εν λόγω Συνταγματική διάταξη θέτει. Συγκεκριμένα, προβλέπουν την κάλυψη οργανικών θέσεων προσωπικού μέσω διαγωνισμών υπό τον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής (παρ.2 και 7 του άρθρου 103 του Συντάγματος). Επιπροσθέτως, από καμία διάταξη του Συντάγματος και συγκεκριμένα από καμία εκ των παραγράφων του άρθρου 103 δεν προκύπτει, ότι ο νομοθέτης κωλύεται να ρυθμίσει αυτοτελώς και μη δεσμευόμενος από προηγούμενες ρυθμίσεις, τους όρους ή την χρονική διάρκεια των συμβάσεων εργασίας Ορισμένου Χρόνου, που θα καταρτισθούν για την κάλυψη πρόσκαιρων ή απρόβλεπτων ή εποχικών αναγκών («8. Νόμος ορίζει τους όρους, και τη χρονική διάρκεια των σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων και πέραν των προβλεπομένων στο

πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 είτε πρόσκαιρων είτε απρόβλεπτων και επειγουσών αναγκών κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2». Ομοίως δε την παρ.2 του άρθρου 103 παρέχεται η εξουσιοδότηση στον κοινό νομοθέτη να προβεί στην έκδοση Νόμου, που μπορεί να ρυθμίζει την πρόσληψη προσωπικού με συμβάσεις εργασίας Ορισμένου Χρόνου ασχέτως της ύπαρξης οργανικών θέσεων («2. Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί υπάλληλος σε οργανική θέση που δεν είναι νομοθετημένη. Εξαιρέσεις μπορεί να προβλέπονται από ειδικό νόμο, για να καλυφθούν απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες με προσωπικό που προσλαμβάνεται για ορισμένη χρονική περίοδο με σχέση ιδιωτικού δικαίου»). Τούτο δε πολύ περισσότερο συντρέχει στην περίπτωση της πρόσληψης προσωπικού τεχνικού και βοηθητικού, όπως εν προκειμένω, ειδικά για το οποίο το άρθρο 103, παρ.3 παρέχει ειδική εξουσιοδότηση στον νομοθέτη να προβεί σε έκδοση Νόμου, που να ρυθμίζει την διαδικασία πρόσληψης του («3. Οργανικές θέσεις ειδικού Επιστημονικού καθώς και τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού μπορούν να πληρούνται με προσωπικό που προσλαμβάνεται με σχέση Ιδιωτικού Δικαίου. Νόμος ορίζει τους όρους για την πρόσληψη, καθώς και τις ειδικότερες εγγυήσεις τις οποίες έχει το προσωπικό που προσλαμβάνεται»).

Τέλος, πρέπει να τονιστεί, ότι ακόμα και για τις συμβάσεις αυτές Ορισμένου Χρόνου, ο Νόμος θέτει δύο προϋποθέσεις προς την κατεύθυνση της εναρμόνισης προς την Συνταγματική διάταξη: αφενός η διαπίστωση της συνδρομής των προϋποθέσεων για την κατάρτιση των εν λόγω συμβάσεων ελέγχεται από το Α.Σ.Ε.Π. και αφετέρου το Δημοτικό Συμβούλιο του οικείου Δήμου, διαπιστώνει και αιτιολογεί με πληρότητα τους λόγους, που επιβάλλουν την κατάρτιση των συμβάσεων αυτών, μέχρι την έκδοση των προσωρινών πινάκων των διαγωνισμών Α.Σ.Ε.Π.

III. Επί της απαντήσεως, που αρμόζει στο ερώτημα.

Μετά ταύτα, φρονώ, ότι ουδένα ζήτημα παρανομίας ή αντισυνταγματικότητας προκύπτει εκ της διατάξεως του άρθρου 24, παρ.2 του Ν.4479/2017 και οι όποιες επιφυλάξεις διατυπώνονται δύνανται και πρέπει να αρθούν, δεδομένων μάλιστα των λόγω Δημοσίου συμφέροντος, που επέβαλαν την ως άνω ρύθμιση.

Παραμένω στην διάθεση Σας για κάθε διευκρίνιση.

Αθήνα, 30 Αυγούστου 2017

Με εκτίμηση

Μαρία-Μαγδαληνή Τσίπρα

Δικηγόρος-Εργατολόγος